

Amundok Könyve (előzetes)

A most következő előzetes három szemelvényt tartalmaz az Amundok Könyve munkacímen futó M.A.G.U.S. kiegészítő tartalmából. Előbb a fejezeteket összekötő Amhe-Ramun monológ bevezetőjét olvashatjátok, majd az amundok természetéről és kultúrájáról szóló részből szemezgettünk, végül egy specifikusabb közösségük, a kráni nemzetségekről közlünk egy rövid összefoglalót.

„A háború, melyben halhatatlanok teste porladt el, véget ért. Vesztesek és győztesek nem, létezők hagyták el a roncs valóságokká lett síkokat, hogy feledve mindent annak előtről, megleljék a maguk békéjét és igazságát. Féregéltűek ajkán Ősi Egyezményként hangzik ez az esemény, de nem érettek meg arra, hogy megismerjék és felfogják a múltat. Nem érdemlik meg az igazságot, amely okán magunk is új világra tekintettünk, új lehetőségek és új földek irányába. Megtaltuk és kiválasztottuk ezt a világot, ahol akaratunk törvény, szavunk hatalommá lesz. A világot, melynek neve: Satralis.

Tudtuk, hogy igazságunkért háborúval és vérrel, híveink vérével kell fizetnünk. Ismertük és megfizettük ezt az árat. Mindenért, mit a holdak alatti világon szereztünk áldozattal adtak hálát akik arra érdemesek voltak. Kevesen, majd egyre többen lettek ők is. Láttuk amint a nap és a holdak idején egyre több hívó szempár keresi kegyeinket és kutatja szándékunkat. Kék lángként égő gyertyalángok a tengerként hullámzó arany mezőkön.

Aranytenger, otthonunk, hazánk, táplálónk, lételemünk. Kevesen értették meg a világ akkori lakói közül mennyire fontos számunkra az élettér. Nem értették, mert haszontalan étellel vették körül magukat. Érdemtelen és tudattalan étellel, amit egyenrangúnak ismertek el magukkal. Hiba volt nem rögtön ellenségként tekinteni a gyenge, de számos lényre, kik az akkori végtelen erdősegeket lakták. Megismertük őket és ők is megismerték eleink igazságát a nap fényénél: nem vagyunk egyformák. Lehetőséget adtunk, hogy az Aranytenger törvényei szerint élhessenek, fejlődhessenek olyan formára, ami egy tudattal rendelkező életet megillet.

Megtagadták ezt, és én, ellenben akkori fényességünkkel, előre láttam. Mert már megtapasztaltam milyen a felfoghatatlan vándorlás és vágytam a békére, ami nem ismer kompromisszumokat. Én tudtam egyedül, hogy a béke nem lehet megállapodás kérdése, én arattam az első győzelmet a hazugság felett akkor és azután is. Mert a béke hazugság, az egység, a harc és vér és háború árán elnyert béke lehet csak a béke. Tettem, amit korok óta tettem, tettem, amire születtem és mert akaratom törvény, szavam hatalommá lett az Aranytenger dűnéi felett nem volt erő mely megállíthatott volna ebben.

Hazugság és hitetlenség lettek ellenségeim a harcban és mikor az utolsó győzelmet is megvívtuk, halandó testem pusztulása árán adtam örök tanulságot a hitetlenek seregei és arcomat viselő hadak számára. Arcomat viselték az utolsó diadalkor, kik a nemes vér szavát követve emeltek kardot és nevemet üvöltve rohantak megmászhatatlannak hitt falak felé. Akkor is nevem kélt szájukon mikor a nap vagy a holdak fényénél, életüket adták értem és én elfogadtam az áldozatukat. Uruk és kegyes uruk vagyok azoknak, akik szóval vallanak, tetteikkel hisznek énbennem.

Mi vész emelt vissza, mi átok fogant halandó testemen? Nem láttam közöttük azt ki érdemes lett volna elvenni tőlem hatalmam egy részével kisarcolt jussomat, hogy érezsem testem minden részével az Aranytenger sosem múló hullámzását, érezsem mi egyívású lehet énvelem. Értettem urunk miért nem vállalt ilyen áldozatot, miért nem szállta alá maga, hogy fényével vegye el életük nedvességét, pillantásával alázza gyökerekig alacsonyabb rendű isteneiket. Elhallgatta előlem, előlünk, az igazságot, ami saját bukással kellett megértenem: nem vagyunk egyedül.”

Az amundok a Hetedkor végén nem csupán testi hasonulással hódoltak földre szállt istenüknek. A Kék Hold ragyogásakor ugyan testüket és lelküket is egybekovácsolta az isteni akarat, de „józan” óráikban is keresték azt az érzést, ami összetartásukat szimbolizálta. Kevés olyan összetartó és egymásra utalt faj létezik Yneven, mint az amundoké. Igazán csak fajtársaik között érzik jól magukat, egymagukban hajlamosak depresszióra és érzelmeik heves kinyilatkoztatására. Impulzív és hirtelen személyiségek, sokszor azért cselekszenek kimagasló és vakmerő tetteket, hogy környezetük számára kijelentéseiket, belső érzelmeiket bizonyítsák.

Képtelenek a beolvadásra. Meg kell mutatniuk magukról, hogy mások. Nem csupán ember rabszolgáik előtt, de minden kultúrában ki kell tűnniük, ki kell magasodniuk másoktól. Ez külön viselkedésükben és öltözködésükben is megmutatkozhat. Ha kell, akkor erős hófúvásban is lengén, környezetükről tudomást sem véve öltözködnek, félmeztelenül aranydíszekben menetelnek a hófúvásban ameddig ki nem dőlnek, mert sokszor nem vesznek tudomást önnön sebezhetőségükről és fizikai korlátaikról.

Viselkedésük és így gondolkodásuk is sokban hasonlít Ynev barbár kultúráihoz ... mert tulajdonképpen azok is. Szilaj és féktelen nép, akik nem rejtik véka alá véleményüket, érzéseiket, gondolataikat és maguk felett csak azonos fajba tartozó személyt képesek megtűrni vagy olyat, aki minden tekintetben bizonyította velük szemben felsőbbrendűségét. Ez a megtiszteltetés elsősorban párviadalban nyerhető meg, de eztán is kritikusan figyelik majd vezetőjüket, hogy mikor gyengül el vagy bizonyul alkalmatlannak az irányításukra.

(...)

Egymás között végtelenül nyitottak, faji képességük révén tulajdonképpen mindig minden jelenlévővel kölcsönösen megnyitják elméjüket. Ez nem gesztus vagy éppen tiszteletadás hanem természetes és kulturális szokásuk. Sőt, az amund nyelv különlegessége abban rejlik (és minősül nehézsége révén ősinék), hogy idomult ehhez a szokáshoz és több hangalakhoz társítanak olyan érzelmeket, amiket csak így, megnyitott elmével képesek megfelelően átadni a másik félnek és eképpen kommunikálni.

Ennek megfelelően írásuk sem egyszerűen szimbólumok letisztult sorozata, hanem lényegében minden egyes betűjük művészi alkotás, amely önmagában hordozza azt a pluszt, amivel alkotója felruházta egy-egy összetett kép-gondolatát. Ilyen módon sokkal kevesebb írásjellel, igaz sokkal több befektetett idővel, de lényegesen többet képesek átadni írásban is fajtársaiknak (vagy olyanoknak, akik képesek megérteni a nyelvüket) sok más ynevi fajnál.

Művészetük ezzel szemben gyenge lábakon áll. Nem egyszerűen azért, mert ne lennének emberi szemmel nézve tehetségesek, sőt, inkább arról van szó, hogy művészetük olyan ősi, hogy olyan metódusokat is tartalmaz, ami egy hetedkori ynevi halandó számára lényegében értelmezhetetlen. Kifejezéstárukban ugyanúgy szerepet játszik a pusztítás és rombolás, mint egy-egy ecsetvonás, így kész műalkotásaikat avatlatlan szem könnyen nézheti tönkretett vagy az idő által megrongált darabnak.

Kelléktáruk továbbá sok inhumán és hasonlóan elvont elemet is tartalmaz: gyakoriak például az olyan színező anyagok, amelyek nem egyszerűen különböző típusú rabszolgák véréből kikeverendő, de csak a nap bizonyos intenzitású ragyogásánál és akkor is csak fajuk egyes tagjainak megadatott ultralátással látható. Ilyen sajátságok mellett az amundok kultúrája rengeteg olyan elemet tartalmaz, amit az emberi felfogóképesség számára sokáig még elérhetetlenül magas lesz.

Kráni amundok

A Fajháborúkat követő káoszban több törzs is arra kényszerült, hogy elhagyja Ibarát. Ez a kettő Krilehor révén abban a kétes kegyben részesült, hogy Krán bércei között találhattak új hazára. Új uruk hűséget követelt meg tőlük és terve volt, hogy a Fekete Határon túli fajnemesítés tervébe bevonja ezt az új népet is. Tervei változó sikerrel valósultak meg, eredményei azonban kölcsönösen megváltoztatták mind az amundok sorsát, mind pedig Krán belső hatalmi struktúráját.

Az új léttér elfoglalása önmagában komoly megpróbáltatás volt az idegen anyagi síkról származó fajnak, de állták a sarat a zord és torz körülmények között. Krilehor maga is úgy vélte, hogy a faj egyik legfontosabb képessége az alkalmazkodás. Végül két törzs maradt talpon, akik más és más módon telepedtek le új hazájukban. A Muezina törzs tagjai többet adtak föl valójukból, mint mások és rövidúton kiharcolták önállóságukat és szabadságukat Krilehorral szemben ... csakhogy elveszítsék azt más aquirok befolyása alá kerülve, ami évezredek alatt széttagolta és eltorzította a törzs tagjait. Úgy mondják, hogy ennek a törzsnek volt legkiemelkedettebb tagja az is, aki később az Arctalan Vándor nevű entitásként lett ismert, de ugyanolyan vehemenciával pusztította a Változás Törvényének értelmében ellenségeit, mint egykori fajtársait.

A másik törzs, az Asham kitartott új támogatójuk oldalán és megőrizte őseinek hitét is. Támogatták őt a hatalomért folyó harcban, de az intrikák világában nem tudtak érdemben hatni az eseményekre. Annyit tudtak „adni”, hogy a híres kráni fejedelmész háló eredetileg az ő faji sajátosságai vizsgálatából fejlődött ki, kezdetben Krilehor pártolta birodalmi fejedelméknél. A Tizenhármak közé tartozó első halálával azonban ez a tudás kikerült a kezükből és lassan ellenségeikhez vándorolt a birodalmon belül. Később, már sokkal öntudatosabban, átszervezték közösségüket, hogy testőri feladatot vállaljanak *Krilehor* második életében. Ekkor évekig egy elit, kráni amund lovagokból álló különítmény védelmezte a nagyurat. Azonban ez sem védhette meg attól, hogy másodsor elpusztítsák.

A megmaradt *kráni amundok* helyzete ettől kezdve ha lehet még rosszabbra fordult. Szövetségeseik fogytával, támogatójuk újbóli elvesztésükkel és a távoli sivatagban kitörő háborúval együtt elmondható, hogy megrendült pozíciójuk a *kráni* „táplálékláncban”. Visszahúzódtak a Belső Tartományok béli *Kristálypiramisba* és kitörési terveken dolgoztak, hogyan és miként menthetik át népüket és annak tudását az elkövetkező Korba. Utolsó hercegük, *Nu'Golie*, a *Sakál*, eltávozott *Taba-el-Ibarába* és sok lovagjukhoz hasonlóan részesült abban a kegyben/büntetésben, hogy külső országba távozhatott a Fekete Határon keresztül. Ez a rítus a *revenáns*, amiben a törzsből kizárt páriák büntetésből, legjobb harcosaik jutalmából részesülnek.

Reméljük elnyerték tetszésedet az ízelítő fejezetek, a végleges kiegészítő az amundok múltja, jelene és jövője mellett játéktechnikai kasztokat és még mélyebb betekintést nyújt majd a faj életébe. Véleményeidet és észrevételeidet megoszthatjátok velünk levélben (gulandro@gmail.com) és honlapunkon is (<http://www.kronikak.hu>), ahol a végleges és teljes kiegészítőt is megtalálhatjátok majd, terveink szerint még a következő tavaszi rendezvényünk előtt.